خبر

علی مطهری:

صداوسیما با پخش اعترافات مرتکب جرم شده است

علی مطهری در گفت‌وگو با ایسنا، اظهار کرد: پخش اعترافات یک دختر نوجوان از فعالیت خلاف اخلاق اینستاگرامی او با حالت گریه و بی‌پناهی از صداوسیما، عواطف مردم را به نفع او تحریک کرد. باید نبض روانشناسی جامعه در دست مدیران صداوسیما باشد تا نقض غرض نکنند. مردم همیشه طرفدار مظلومند هر چند کار او را و راه و فکر او را درست ندانند. نایب‌رییس مجلس ادامه داد: علاوه بر این پخش این اعترافات در حالی که هنوز در دادگاه صالح حکمی دریافت نکرده است، بدون اجازه متهم از صداوسیما جرم دیگری است که این سازمان مرتکب شده است و البته صداوسیما ید طولایی در این رویه دارد. پخش صحنه‌هایی از زندگی خصوصی مرحوم سیدامامی فعال محیط‌زیست که متهم به جاسوسی بود یا پخش دادگاه‌های معترضان انتخابات سال ۸۸ در حالی که هنوز اتهام آنها ثابت نشده بود، مشتی از خروار است. این عضو فراکسیون امید مجلس در پایان گفت: به هر حال کسانی که در این ماجرا حق‌شان ضایع شده است می‌توانند از طریق شورای نظارت بر سازمان صداوسیما شکایت کنند تا بر اساس ماده واحده مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام به آنها فرصت داده شود تا دو برابر زمانی که به ضرر آنها صحبت شده است، از خود دفاع کنند.

وزیر دادگستری:

دستگاه قضا به دنبال انتقام گرفتن از دانشجویان بازداشتی نیست

سیدعلیرضا آوایی در گفت‌وگو با ایلنا، درخصوص رایزنی‌هایش با قوه قضاییه در رابطه با احکام صادرشده برای دانشجویان دستگیرشده در ناآرامی‌های دی‌ماه ۹۶ گفت: معمولا کسانی که اینگونه محکوم می‌شوند، بسته به نوع سلوک و رفتارشان در زندان، کمتر پیش می‌آید که ۸ سال در زندان بمانند؛ چون نظام و سیستم قضایی دنبال انتقام گرفتن از این بچه‌ها نیست. وی افزود: معمولا پس از مدتی با دادن عفو به این افراد کمک می‌شود مخصوصا زمانی که دوستان احساس کنند که اشتباه صورت گرفته، قابل جبران است یا مشی‌شان عوض شده باشد. وزیر دادگستری در پاسخ به این سوال که تا چه اندازه احتمال تخفیف در آرای صادرشده وجود دارد، خاطرنشان کرد: احکام صادرشده، احکام دادگاه‌های بدوی است. مشی بر این است که در زمان تجدیدنظر، تخفیف می‌دهند و کمک می‌کنند. از سویی، اگر فرد شرایطش را داشته باشد، به این افراد با عفو کمک می‌شود.

یک فروند جنگنده نیروی هوایی ارتش دچار سانحه شد

به گزارش خبرگزاری مهر، یک فروند جنگنده «اف-۴ دی» نیروی هوایی ارتش پیش از ظهر امروز حین پرواز آموزشی در حوالی شهرستان سرباز استان سیستان و بلوچستان دچار سانحه شد. پیش از ظهر روز گذشته یک فروند هواپیمای «اف۴ دی» حین پرواز آموزشی دچار سانحه شد. بر اساس این گزارش این هواپیما حین پرواز آموزشی، حوالی شهرستان سرباز در استان سیستان و بلوچستان دچار سانحه شد که خلبانان به سلامت از هواپیما بیرون پریدند (ایجکت کردند). این حادثه هیچ‌گونه تلفات جانی در پی نداشته است.

مدیرکل تعزیرات حکومتی تهران خبر داد

بررسی مدارک شرکت‌های دریافت‌کننده ارز دولتی

محمدعلی اسفنانی، مدیرکل تعزیرات حکومتی استان تهران در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به پیگیری‌های سازمان تعزیرات حکومتی درخصوص شرکت‌های دریافت‌کننده ارز دولتی، اظهار کرد: برآورد اولیه مبنی بر مراجعه ۴۰ شرکت برای دریافت ارز دولتی است که این مساله باید در وزارت صنعت، معدن و تجارت بررسی و تبدیل به گزارش شود و بعد گزارش را برای ما ارسال کنند. مدیرکل تعزیرات حکومتی استان تهران اظهار کرد: از ۳۵ شرکت، مدارک ۱۷ شرکت دریافت شده و وزارت صنعت، معدن و تجارت در حال بررسی مدارک این شرکت‌ها هستند. اسفنانی تاکید کرد: به محض اینکه وزارت صنعت و سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان تخلفی به ما اعلام کردند، سازمان تعزیرات وارد رسیدگی می‌شود، ولی با توجه به اینکه مرجع اعلام تخلف آنها هستند و سازمان تعزیرات مرجع رسیدگی است، هر زمان که تخلفی به ما اعلام کنند سازمان تعزیرات به موضوع رسیدگی خواهد کرد.

برگزاری رزمایش هسته‌ای با محوریت حفاظت از مردم

به گزارش ایلنا، سردار جلالی در ابتدای دیدار با استاندار بوشهر تشریح وظایف و ماموریت‌های راهبردی و عملیاتی سازمان پدافند غیرعامل، به نقش استانداران در تحقق سیاست‌ها و اهداف سازمان پدافند غیرعامل با توجه به قرار گرفتن استان بوشهر در مجاورت تاسیسات هسته‌ای و ایجاد آمادگی‌های لازم جهت مقابله با تهدیدات احتمالی اشاره کرد. رییس سازمان پدافند غیرعامل و استاندار بوشهر در این دیدار با تاکید بر به کارگیری روش‌های مناسب از مشارکت مردم و ظرفیت‌های مردمی در زمینه پیشگیری و مقابله با حوادث احتمالی و لزوم آگاه‌سازی عمومی، مباحثی درخصوص در دستور کار قرار گرفتن آموزش‌های عمومی دستگاه‌های متولی برای آشنایی دستگاه‌ها و مردم به وظایف خود در راستای تسهیل موانع و مشکلات و کمک به امدادگران و حادثه‌دیدگان را مطرح کردند. در خاتمه مقرر شد ضمن توسعه همکاری، هماهنگی لازم جهت برگزاری رزمایش هسته‌ای در سال ۹۷ با محوریت حفاظت از مردم انجام پذیرد.

گفت‌وگو

علیرضا کیانپور

یک هفته مانده به سومین سالگرد انعقاد قرارداد هسته‌ای میان ایران و کشورهای ۱+۵ اوضاع برجام نامساعدتر از هر زمان دیگری است؛ روندی که با ورود دونالد ترامپ به کاخ سفید در بهمن ۹۵ آغاز شد و با خروج او از توافق هسته‌ای در اردیبهشت ۹۷ سرعتی دوچندان گرفت. هنوز حدود یک ماه تا اجرایی شدن تحریم‌های جدید ایالات متحده علیه کشورمان که ترامپ همزمان با خروجش از برجام وعده داد، باقی مانده اما اثر روانی این فشار سیاسی از یکسو و مدیریت ناصحیح نظام پولی و مالی کشور از دیگر سو منجر به ایجاد فضای اقتصادی نامساعد در کشور شده است. شرایطی که حالا اصولگرا و اصلاح‌طلب را کنار هم قرار داده تا مگر فکری به حال و روز این اوضاع بحرانی کنند و جالب آنکه هر دو گروه لااقل در یک نکته متفق‌القولند و آن اینکه جست‌وجوی صرف در امور اقتصادی برای یافتن راه چاره برای بحران اقتصادی پیش‌رو و بی‌توجهی به مسائل سیاسی، اجتماعی و فرهنگی به عنوان علل و عوامل وضعیت نامساعد امروز، عملا ناشی از تقلیل‌گرایی در فهم اوضاع است. در این میان، نکته دیگری که هر دو طیف سیاسی بر آن نظر دارند، لزوم به کارگیری ظرفیت‌های انسانی برای برون‌رفت از بحرانی است که از آن به عنوان «جنگ اقتصادی» یاد می‌شود و این گره، شبیه به دوران «جنگ تحمیلی» تنها به دستان پرتوان ملت گشوده خواهد شد، حال آنکه به نظر می‌رسد هر دو جناح نسبت به این تغییر ذائقه جامعه مصرفی امروز نسبت به سال‌های سخت اما دوست‌داشتنی دهه ۶۰ غافلند. حجت‌الاسلام نصرالله پژمانفر، نماینده اصولگرای مشهد، از جمله سرسخت‌ترین مخالفان دولت و از معدود نمایندگان عضو جبهه پایداری مجلس دهم که در نخستین اجلاسیه این دوره مجلس، ریاست کمیسیون فرهنگی را برعهده داشت، جامعه امروز ایرانی را جامعه «مردم خوب» می‌داند و حجت‌الاسلام احمد مازنی نماینده اصلاح‌طلب تهران که حالا در آستانه سومین سال حضورش در مجلس دهم، به ریاست کمیسیون فرهنگی رسیده، معتقد است تنها راه‌حل مشکلات، اعتماد به جوانان است.

نصرالله پژمانفر در گفت‌وگو با «اعتماد»:

در همین مجلس و دولت نمایندگان و وزرای غیرانقلابی داریم

■ با توجه به شرایط نامساعد اقتصادی کشور در روزهای پس از خروج امریکا از برجام، راه‌حل برون‌رفت از این اوضاع چیست؟

فکر می‌کنم مهم‌ترین مساله نگاه دولت است. هنوز نگاه دولت بر این اساس استوار است که مشکلات خود را از بیرون حل و فصل کند. به هر حال برجام ابتدا با محوریت کشورهای اروپایی آغاز شد و در ادامه نیز امریکایی‌ها هم وارد مذاکره شدند و امروز با خروج این کشور از توافق، ایران سعی دارد برجام را با دیگر کشورهای طرف توافق ادامه دهد. حال آنکه این نگاه که ما همه مسائل‌مان را به روابط خارجی بند کنیم، نگاه غلطی است و دولت باید این نگاه خود را اصلاح کند. اگر پس از نقض عهد امریکایی‌ها ما نیز واکنشی عملی نشان می‌دادیم و مثلا به بخشی از سانتریفیوژهای‌مان گاز تزریق می‌کردیم، اوضاع متفاوت بود. البته به شرط آنکه به آنچه گفته بودیم، عمل می‌کردیم. چرا که ما همین مساله درمورد تزریق گاز را عنوان هم کردیم اما اجرایی نشد. این مساله ضعف ما را به طرف مقابل نشان می‌دهد. اقتدار در مذاکره یک اصل است و کسی می‌تواند این اختیار را داشته باشد که نجات من تنها در سبد طرف مقابل نیست و باور داشته باشد که می‌تواند به ظرفیت‌های دیگری نیز اتکا کند. این ظرفیت مردم هستند. امروز مردم ما واقعا همان مردمی هستند که همیشه کمک کردند و امروز هم کمک کردند که بتوانیم مشکلات کشور را حل کنیم. ما بزرگ‌ترین تهدیدها را تبدیل به فرصت کردیم. مشکل اقتصادی در برابر این تهدیدهایی که ما پشت سر گذاشتیم، آنقدرها بزرگ نیست. ما می‌توانیم این مشکل را مرتفع کنیم. مثلا اگر خود مردم در مدیریت بازار ورود کنند. مگر سابق بر این چطور بود؟! مردم به صحنه می‌آمدند، یکی به عنوان بسیج، یکی به عنوان مسجد، دانشجو، یکی به عنوان دانش‌آموز. اما این نگاه الان وجود ندارد و به همین دلیل نیز مانگران مذاکرات پنهانی در دولت هستیم؛ چراکه در این ۵ سال، پنهان‌کاری در دولت بسیار شایع بوده و ما هم امروز نگران این مساله هستیم.

■ در این مدت اخیر با مقایسه شرایط سخت «جنگ تحمیلی «هشت‌ساله» و آنچه امروز از آن به عنوان «جنگ اقتصادی» یاد می‌شود، توصیه به نگاه به داخل کشور و اتکا به ظرفیت‌های داخلی و سرمایه انسانی بسیار مورد تاکید قرار گرفته اما سوالی که مطرح می‌شود این است که آیا این رویکرد در جامعه مصرفی امروز قابل اجراست؟

جامعه امروز ما جامعه دهه ۶۰ نیست اما جامعه ما جامعه متشکل از «مردم خوب» است؛ ممکن است کسی بگوید مثلا پوشش سر بانوان امروز ما با پوشش سر آنها در دهه ۶۰ تفاوت دارد اما این مردم، «مردم خوب» هستند. من همین شهروندان امروز را آدم‌هایی بسیار گرم، مهربان و وطن‌دوست می‌دانم و شاخص‌های اخلاقی جامعه در دهه ۶۰ را در جامعه امروز ایرانی ضعیف نمی‌دانم. بگذارید مثال بزنم. البته تعدادی هم سوءاستفاده کردند اما اینکه یک جوانی با این هزینه سنگین بلند می‌شود و خود را به روسیه می‌رساند و برای تیم ملی کشورش در جام جهانی از عمق جان فریاد می‌کشد، کم نیست. این همان آدمی است که اگر ما خط را درست پیش‌رویش ترسیم کنیم، فردا نیز حاضر است از همه تعلقاتش بگذرد و در میدان جنگ ایستادگی کند. من به این جوانان اعتقاد دارم و این نگاه را که می‌گویند جامعه تغییر کرده نمی‌پذیریم.

■ به هر حال این تفاوت غیرقابل انکار است؛ ما زمانی صف‌های طولانی دریافت کالاهای کوپنی داشتیم و مردم با وجود همه مشکلات معیشتی برای رفتن به جبهه‌ها نیز صف می‌بستند اما امروز با صفوف طولانی خرید سکه و ارز مواجهیم. آیا این مسائل مؤید تفاوت جامعه امروز و دیروز نیست؟

در زمان جنگ هشت‌ساله نیز تعدادی بودند که به‌دنبال منافع شخصی و سوءاستفاده از شرایط بازار بودند. البته ممکن است در عدد، جنس و نحوه کار این افراد در گذشته و حال تفاوت‌هایی وجود داشته باشد اما در مجموع عمده شهروندان جامعه ما مردمی وطن‌دوست، معتقد به کشور و معتقد به نظام هستند. من در این باره تردید ندارم؛ چراکه روزهایی که برای سرکشی به حوزه انتخابیه می‌روم، با صدها شهروند ایرانی مواجه می‌شوم که مشکلات عدیده‌ای دارند که اگر هر جای دیگری بود، این بند اتصال پاره می‌شد اما این افراد باوجود تمام مشکلات هنگامی که در معرض شدیدترین فشارها قرار می‌گیرد، می‌گوید من به نظام اعتقاد دارم، من پای نظام هستم اما در عین حال گلایه‌هایی هم دارم.

■ قطعا همین‌طور است اما مساله این است که وطن‌پرستی شهروندان لزوما ارتباطی به تجمل‌گرایی یا مصرف‌زدگی جامعه ندارد. آیا سیاست‌های نگاه به داخل در جامعه مصرفی محقق خواهد شد؟

ببینید، ممکن است جامعه التهاباتی پیدا کند، همان‌طور که فرد ممکن است دچار بیماری شود. ما نباید نظام زندگی یک فرد را براساس زمان بیماری‌اش تنظیم کنیم و تغذیه، نحوه خوابیدن و بیدار شدن و سایر امور را در شرایطی که این فرد بیمار است، ملاک قرار دهیم. امروز می‌دانیم بیماری‌هایی در جامعه ما رواج یافته و وظیفه ما مدیران است که راه‌حلی درخور بیندیشیم. این ضعف ما مدیران و دستگاه‌های برنامه‌ریز و اجرایی است که در حوزه‌های فرهنگی و اجتماعی جامعه ورود نمی‌کنند. امروز همه کشورهای جهان در این امور برنامه‌ریزی‌های قوی دارند. مثلا به این نتیجه می‌رسند که حس ایثار و ازخودگذشتگی در جامعه کاهش یافته؛ بنابراین اقدام به برنامه‌ریزی اصولی می‌کنند و اتفاقی نیست که شاخص ایثار در جامعه‌ای بالا یا پایین می‌رود.

■ علت عدم تحقق این مهم پس از ۴ دهه چیست؟

علت این است که نخواسته‌ایم. من ایراد را در نحوه عملکرد مدیران می‌بینیم.

■ اما طیف‌های مختلف روی کار آمده‌اند.

بله. من مشکل را در همه مسوولان می‌بینم. شخصا منتقد حوزه فرهنگ در همه ادوار و دولت‌ها هستم، منتها قبول دارم که شاهد فراز و نشیبی در طول این ادوار بوده‌ایم و عملکرد همه دولت‌ها یکسان نبوده و این بی‌انصافی است که بگوییم همه به یک اندازه ایراد داشتند یا هیچ کار خوبی در هیچ دوره‌ای انجام نشده است.

■ مثلا در چه دوره‌ای اوضاع بهتر بوده است؟!

این بحث نیازمند زمانی مفصل است و من هم الان باید یک تلفن مهم بزنم.

■ گفته می‌شود یکی از علل بی‌توجهی تدریجی جامعه به تبلیغات فرهنگی برخی سختگیری‌ها بوده است؟

ببینید حوزه مسائل تربیتی نیازمند بحث کارشناسی و علمی است. بنده کارشناس این حوزه هستم و سالیان سال، چه در حوزه و چه در دانشگاه در این حیطه کار کرده‌ام. باید بنشینیم مبسوط بحث کنیم. بنده نوشته‌هایی نیز در این خصوص دارم. آنچه اینجا باید تاکید کنم این است که مردم ما ریشه‌های عمیق اجتماعی، فرهنگی، وطن‌دوستی و اعتقادی‌شان و آنچه منجر به پیروزی انقلاب شد را از دست نداده و امروز نیز دارای همان نگاه به مسائل مختلف است و دست نخورده منتها آسیب دیده است که بخشی از این آسیب‌ها از بیرون بوده که رهبری از آن به عنوان «تهاجم فرهنگی» یاد کردند و بخشی نیز از داخل کشور بوده که به‌دلیل «ولنگاری فرهنگی» این چنین شده است. «ولنگاری فرهنگی» به مابرمی‌گردد و «تهاجم فرهنگی» به‌دشمنان!

■ اجازه بدهید به ابتدای بحث برگردیم. در شرایط فعلی چه کاری از دست دولت برمی‌آید؟ دولت برای حل مشکلات باید چه کند؟

روحیه انقلابی! حضرت آقا در دیدار اخیر خطاب به نمایندگان فرمودند هر نماینده‌ای که انقلابی نباشد، قانونا و شرعا نباید در مجلس حضور داشته باشد. قطعا رهبری در فرمایشات خود نسبت به دولت نیز چنین گفته‌اند. دولت اگر انقلابی نباشد، شرعا و قانونا حق ندارد به کار خود ادامه دهد. وزیر ما، مدیرکل، معاونین وزرا و رییس جمهور ما باید انقلابی باشد.

■ این انقلابی بودن به چه معناست؟

یعنی بپذیریم که ما می‌توانیم با اتکا به ظرفیت‌های خودمان بسیاری از مشکلاتی که در تحلیل دشمن قابل حل نیست، مرتفع کنیم؛ کما اینکه چنین شده و مشکلات را حل کردیم.

■ و آخرین سوال؛ آیا در همین مجلس، نماینده غیرانقلابی داریم؟ آیا در دولت، وزرای غیرانقلابی حضور دارند؟!

بله! داریم.

■ اگر این افراد غیرانقلابی، از همین امروز تغییر مشی بدهند، شما دیگر منتقدشان نیستید؟

قطعا دیگر منتقد نیستیم. ببینید اگر کسی با وجود تغییر مشی مدیران همچنان منتقد باشد، قطعا بی‌انصاف است و من هم سعی می‌کنم بی‌انصاف نباشم.

احمد مازنی در گفت‌وگو با «اعتماد»:

ممکن است مردم من روحانی را نخواهند اما ایران را دَوست دارند

■ پیشنهادتان در شرایط فعلی چیست؟

به نظر می‌رسد مجموعه عناصر تاثیرگذار داخل کشور، چه در حاکمیت، چه در احزاب و چه در حوزه‌های نخبگان باید ابتدا درباره اینکه برای حرکت از وضع موجود به وضع مطلوب چه مسیری طی کنیم، به نوعی وحدت‌نظر برسند. این گام نخست است. بنابراین پیشنهاد می‌کنم پیش از هر اقدامی، نوعی آتش‌بس میان جناح‌های سیاسی برقرار کنیم. هفته گذشته در دیداری که با حجت‌الاسلام رییسی، تولیت آستان قدس رضوی داشتم به ایشان گفتم خوب است همانطور که آقای خاتمی برای ارتقای سطح انسجام ملی پشت سر آقای ناطق‌نوری نماز خواندند، شما نیز پشت سر آقای روحانی بایستید و نماز بخوانید که اتفاقا به‌نحوی استقبال کرده و گفتند ما حاضریم روزه هم بگیریم. این اتفاق مهمی است و باعث می‌شود مردم احساس کنند همه مقام‌های مسوول در جناح‌های سیاسی مختلف و ارکان گوناگون نظام نسبت به حل مشکلات مردم و ارتقای سطح کارآمدی نظام و همچنین وحدت ملی و یک‌صدایی در قبال دشمنان خارجی، اتفاق‌نظر دارند.

معتقدم این مهم‌ترین گام است. در غیر این‌صورت اگر قرار باشد، هر کس بنا به سلیقه شخصی خود، یک نظریه و طرح اقتصادی ارایه دهد و دیگری بگوید نقدینگی‌ها را جمع کنیم، یکی بگوید رییس بانک مرکزی را عوض کنیم، نفر سوم پیشنهاد دهد که کل تیم اقتصادی را تغییر دهیم، راه به جایی نخواهیم برد. معتقدم همه این موارد نیز موثر هستند اما مسکن هستند و اگر مجموعه نظام از درون خود یکپارچگی و صدای واحد منتقل نکند و این صدای واحد را هم به خارج از کشور و هم به مردم خودمان نرساند، هیچ طرحی، چه تغییرات افراد، چه تغییر برنامه‌ها و حتی چه تغییر روش‌ها راهگشا نخواهد بود. که این همان «گفت‌وگوی ملی» است.

■ آیا در حال حاضر این فضا در عرصه سیاسی کشور حاکم است؟ امروز علاوه تلاش‌های روزافزون مخالفان همیشگی روحانی برای تخریب دولت، بعضا شاهدیم که حتی طیفی از حامیان رییس جمهور هم به‌دنبال استیضاح وزرا یا طرح انتقاد علیه دولت هستند.

اگر استیضاح به مفهوم توضیح خواستن وظیفه و حق مجلس باشد، امری مبارک است و لازم نیست حتما شرایط کشور خاص باشد تا چنین کند؛ بلکه خاص بودن شرایط صرفا منجر به اهمیت این استیضاح‌ها بیشتر می‌شود. نکته دیگر اینکه فراکسیون امید به عنوان فراکسیون اصلی حامی دولت به هیچ عنوان به‌دنبال استیضاح آقای روحانی نیست. افراد هم نشنیده و ندیدم که به‌دنبال این مسائل باشند. البته انتقاداتی مطرح است اما ما همچنان از رییس جمهور و دولت حمایت می‌کنیم و انتقادات‌مان هم در جهت همکاری و کمک به دولت است. اصولگرایان نیز قبول دارند امروز باید به‌سمت تعامل و همکاری بیشتر پیش برویم. با این حال لازمه تحقق این مهم آن است که سوءتفاهم‌هایی که مدت‌ها پیش از انتخابات آغاز می‌شود، در جریان انتخابات به اوج خود رسیده و پس از آن نیز به‌نحوی ادامه می‌یابد، باید کنار رفته و طرفین آتش‌بس جدی اعلام کنند.

■ شما همواره بر گفت‌وگو به عنوان راه‌حل مشکلات اشاره دارید. سوال این است که راه‌حل عملی برای خروج از یک بحران مشخص، به عنوان مثال بحران ارزی چیست؟

راه‌حل عملی این است که ابتدا ببینیم اساسا بحران ارزی اولویت نخست کشور است یا نه. ابتدا باید موضوعات مهم کشور را روی میز بگذارند، سپس موارد اشتراکی و اختلافی را جدا کنند و در ادامه، فعلا به‌سراغ موارد اشتراکی برویم.

■ کدام مسائل جزو موارد اشتراکی است؟

همین بحران ارز به نظر می‌رسد یکی از همین موارد اشتراکی است. اشتغال یا اقتصاد کلان جزو مسائل مشترک است. هنگامی که به این اتفاق‌نظر رسیدیم که موارد اشتراکی چیست، می‌توانیم راه‌حل‌های مختلف را مرور کنیم. باید ببینیم راه‌حل‌های داخلی چیست، موارد خارجی کدام هستند، احزاب باید چه کنند. معتقدم در عین همه این رقابت‌ها می‌توانیم درمورد مسائل مشترک به وحدت برسیم. شما فکر می‌کنید برجام محصول فعالیت یک جریان بود؟! خیر! برجام محصول تعامل عقلای همه جریان‌ها بود و طبعا افراطیون در هر دو جناح راست و چپ هستند اما اتفاقاتی که برای کشور می‌افتد، در این وسط و توسط افراد عاقلی که خواهان پیشبرد مسائل کشور هستند، شکل می‌گیرد. در این اوضاع هنگامی که افراطیون می‌بینند کارشان پیش نمی‌رود، به‌سمت اقدامات افراطی و رادیکال پیش می‌روند.

■ برای اینکه بحث را جلو ببریم اجازه بدهید به برخی از رئوس پیشنهادی دو جناح برای حل مشکلات اشاره کنیم. دولت و جریان اصلاحات همواره بر اهمیت سیاست خارجی تاکید کرده و حل مشکلات اقتصادی را در گروی بهبود روابط سیاسی با جهان می‌بیند. از دیگر سو اصولگرایان معمولا بر رویکرد اتکا به داخل تاکید دارند. در شرایط فعلی کدام یک راهگشاست؟

بنده در بحث «گفت‌وگوی ملی» ۳ مبنا را برای گفت‌وگو مطرح کردم که هیچ‌کس هم رد نکرده است. قانون اساسی، اندیشه امام و سیاست‌های ابلاغی رهبری. رهبری در همین سیاست‌های ابلاغی مربوط به اقتصاد مقاومتی بر سیاست‌های «درون‌زا و برون‌نگر» تاکید کرده‌اند. آیا یک اصولگرا یا یک اصلاح‌طلب می‌تواند راه‌حلی بهتر پیدا کند؟!

■ معنی این رویکرد چیست؟ آیا این رویکرد به‌معنای تاکید بر تولید داخلی جهت خودکفایی و متعاقبا صادرات نیست؟

خیر! «درون‌زا و برون‌نگر» به این معنا نیست. به این معنا است که هم به ظرفیت‌های درونی توجه کنید و هم با دنیا تعامل داشته باشید. سال گذشته وقتی در ماه مبارک رمضان خدمت رهبری رسیدیم، ایشان بر تعامل حداکثری و قوی با دنیا تاکید داشتند و می‌گفتند براساس ۳ اصل عزت، حکمت و مصلحت بروید و با همه کشورهای دنیا تعامل کنید. آنچه به رهبری نظام، عقلای قوم و معدل مجلس دهم مربوط می‌شود این است که باید با دنیا تعامل داشته باشیم. هرچند همگی تاکید داریم که نباید زیر بار زور برویم. هیچ اصلاح‌طلبی نمی‌گوید که ما با دنیا براساس احترام مذاکره نکنیم، بلکه از سر ذلت مذاکره کنیم. هیچ اصولگرایی هم نمی‌گوید وقتی شرایط فراهم است، با دنیا ارتباط برقرار نکنیم.

■ بگذارید کمی بر راهکار موردنظر اصولگرایان یعنی «نگاه به داخل» تمرکز کنیم. به عنوان یک چهره فرهنگی، آیا این رویکرد در جامعه مصرفی امروز ایران محقق می‌شود؟

البته ما از فضای حاکم بر جامعه در دوران صدر انقلاب فاصله گرفته‌ایم اما باید دقت کنیم که دچار خطای هاله‌ای نشویم. مردم امروز بر نیازهای‌شان تکیه می‌کنند و حتی ممکن است نخواهند بنده روحانی را هم بپذیرند اما همگی درمورد ایران اتفاق‌نظر دارند و اگر احساس کنند کشورشان در حال خطر است و خطری که امروز تهدیدمان می‌کند، کمتر از خطر صدام‌حسین نیست، طبعا مردم برای دفع تجاوز دشمن همراهی خواهند کرد. اختلاف، اعتراض و انتقاد به وضع موجود به معنای آن نیست که همراهی وجود ندارد. هرچند یکسری عوامل مردم را در شرایط دودلی و ترس قرار می‌دهد. یکی از این عوامل فساد است. وقتی مردم می‌بینند که زمانی مسوولان کشور، شهید رجایی بودند اما امروز مسوولان کاخ‌نشین شده‌اند، طبیعتا می‌گویند چرا باید تحمل کنیم. این وظیفه مسوولان است که به مردم توضیح بدهند یا بگویند این‌طور نیست یا بگویند اگر هست، چرا چنین شده است. مردم هم یا قانع می‌شوند یا نه. درنتیجه مسوولان باید از این فضای کاخ‌نشینی فاصله بگیرند. تنازعات و اختلافات بیشتر بوی قدرت‌طلبی و ثروت‌طلبی می‌دهد تا حل مشکلات. همچنین باید به نسل جوان اعتماد کنیم. ۴۰ سال قبل نسل جوانی انقلاب کرد و بنده به یاد دارم که در ۱۷ سالگی به زندان رفتم و پس از پیروزی انقلاب نیز در حالی که هنوز ۲۵ الی ۲۶ سال داشتم، در پست مهم مدیرکلی مورد اعتماد قرار گرفتم اما امروز هنوز به جوانان ۳۰ تا ۴۰ ساله اعتماد نداریم. در حالی که اگر ما کار را به دست خود این جوانان بسپاریم، همان احساس تعلقی که زمانی ما داشتیم، خواهند داشت. جوانی که فقط در فصل انتخابات چه در جمنا و چه در شورای عالی اصلاح‌طلبان مورد اعتماد قرار می‌گیرد، طبیعتا به کشورش احساس تعلق دارد اما تعلق خاطرش به مسوولین رو به افول می‌گذارد.

■ برای حل مشکلات کشور ابتدا باید میان جناح‌های سیاسی آتش‌بس اعلام کنیم
■ به رییسی گفتم همان‌طور که خاتمی پشت ناطق نماز خواند، به روحانی اقتدا کنند
■ هیچ اصلاح‌طلبی نمی‌گوید از سر ذلت با دنیا مذاکره کنیم
■ هیچ اصولگرایی نمی‌گوید وقتی شرایط فراهم است، با دنیا مذاکره نکنیم
■ برخی عوامل همچون فساد، مردم را در شرایط ترس و دودلی قرار می‌دهد
■ راه‌حل همه مشکلات؛ کارها را به جوانان بسپاریم

■ جامعه ما جامعه متشکل از «مردم خوب» است
■ علت عدم تحقق نگاه به داخل در چهار دهه اخیر نحوه عملکرد مدیران است
■ جامعه امروز ایران با دهه ۶۰ تفاوتی ندارد
■ صدها نفر به من می‌گویند با وجود مشکلات پای نظام هستیم
■ «ولنگاری فرهنگی» به ما برمی‌گردد و «تهاجم فرهنگی» به‌دشمنان!
■ منتقد حوزه فرهنگ در همه ادوار و دولت‌ها هستم

صدای مخالف

شاخ‌های اینستاگرامی را تیزتر نکنیم

عبدالله گنجی در سرمقاله روزنامه جوان معتقد است که آورده سناریوی پخش اعترافات تلویزیونی از دختر اینستاگرامی کار هر کسی که بود، به ضرر نظام بود. او می‌نویسد: «اینکه سیما طراح مساله است یا فلان قاضی که فهم دقیقی از زمان و اجتماع ندارد یا با سوار شدن بر یک ماده قانونی، عنصری از جامعه‌شناسی را دخیل نمی‌کند، مهم نیست. مهم این است که آورده‌ای در سبد سیما، دستگاه قضا و نهایتا نظام جمهوری اسلامی نداشت و علت اصلی آن عدم اجتهاد و برآورد در ترکیب اقدام قضایی با کنش اجتماعی در یک نظام مردم‌سالار است.» مدیرمسوول روزنامه جوان همچنین در حالی به ضعف دستگاه قضاییه اشاره می‌کند که این قوه اعلام کرده پخش این اعترافات به آنها مرتبط نیست. با این حال گنجی می‌نویسد: «به نظر می‌رسد باید دستگاه قضا مرحله‌ای پیش از مرحله قضایی-امنیتی برای مسائل اجتماعی لحاظ کند و خط حائل بین برخورد قضایی تا تذکر و تعهد و ارشاد را ایجاد نماید تا برای اجتماع برخوردهای قهری بعدی اقناع‌پذیر شود. پخش اعتراف در اوج واقعیت هم برای طبقه متوسط و جامعه تحصیلکرده ما نتیجه‌ای نخواهد داشت بلکه دشمنان که تحقیر فرزندان ما را در آلوده شدن می‌پسندند، همین جا به میدان خواهند آمد و فریاد کرامت و حرمت انسان را سر خواهند داد و اصل و فرع مساله را جابه‌جا خواهند کرد و عجیب است که تکرار این تجربه ما را به خود نمی‌آورد. بهتر است اگر شاخ‌ها را نمی‌توانیم بشکنیم لااقل تیزتر نکنیم و در دل جامعه خود فرو ننشانیم.»

حاکمیت، محیط‌های مجازی را پاک کند

روزنامه صبح‌نو درباره ماجرای اعترافات اخیر در سرمقاله روز چهارشنبه خود بدون نام بردن از این اتفاق پاک کردن فضای مجازی را خواسته مردم و وظیفه «حاکمیت» می‌داند. آنها که در بزنگاه‌های انتخاباتی از آزادی‌ها حرف می‌زدند امروز می‌نویسند: «انقلاب اسلامی سدی بود در بازگشت به سنت در برابر تجدد و این مساله که در دوره جمهوری اسلامی به تضاد اسلام سیاسی و اسلام سکولار تحول یافت، نقطه نزاعی است که امروز غرب و غرب‌گرایان با نظام اسلامی پیگیری می‌کنند. در این کارزار، فرهنگ محوری‌ترین برخوردهاست و کسی نمی‌تواند مدعی آن شود که چون مشکلی اقتصادی‌ای در کشور وجود دارد، حاکمیت می‌بایست اصلاح، نظارت و مقابله با آسیب‌های اجتماعی، تهاجم فرهنگی و... را متوقف کند.» به اعتقاد روزنامه نزدیک به تیم قالیباف «خواسته همگانی فراهم آوردن محیط‌های پاک مجازی و حقیقی است و حاکمیت باید به این خواسته، جامه عمل بپوشاند.»

ریل‌گذاری جدید ایران در مسکو

روزنامه فرهیختگان خبر اول و بخش مهمی از صفحه اصلی خود را به موضوع سفر ولایتی به مسکو اختصاص داده است. روزنامه دانشگاه آزاد برخلاف سایر رسانه‌های اصولگرا که عمدتا به بازتاب اعلام خبر این سفر بسنده کرده بودند، آن را واکاوی کرده و اهمیت آن را به درستی به ماجرای دیدار پوتین و ترامپ مرتبط می‌داند. این روزنامه می‌نویسد: «این دومین باری است که ولایتی واسطه انتقال پیام مهم برای مسکو است. او در بهمن ۹۳ و در میانه مذاکرات هسته‌ای، به روسیه سفر کرد و پس از دیداری یک‌ساعته با پوتین، پیام محرمانه حسن روحانی را به رییس‌جمهور روسیه تسلیم کرد. سفر امروز ولایتی به روسیه اما متفاوت از سفر قبلی و بسیار معنادارتر از آن است. او این‌بار در حالی به روسیه سفر می‌کند که قرار است چند روز پس از این سفر در ۲۵ تیرماه، دونالد ترامپ، رییس‌جمهور امریکا با ولادیمیر پوتین رییس‌جمهور روسیه در هلسینکی پایتخت فنلاند دیدار و گفت‌وگو کند؛ دیداری که بطور حتم «ایران» بخش محوری آن خواهد بود.» فرهیختگان معتقد است ایران و روسیه می‌توانند از بازارهای تجاری یکدیگر در شرایط تحریم‌ها استفاده بیشتری ببرند و این سفر می‌تواند مقدمه آن باشد.

صداوسیما به گفتارهای سیاسی خوراک داد

روزنامه کیهان نیز تیتر اصلی و سرمقاله روز گذشته خود را به جمع‌وجور کردن کاری که صداوسیما انجام داده ب